

Μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρὲ' ὄφει μύρια
Δεινὰ ἄρα. Δι. μή μ' ἐκπλήτῃς, μηδὲ δειμύ-

του.
Οὐ γάρ μ' ἄποξέψεις. Ηρα. εἴτα βόρβορον πο-

λυῶ,

Καὶ σπῶρ αἰνῶν. ἐν ᾗ τούτῳ κειμήλιος,

Εἴ ποῦ ξένον τις ἠδίκησε πώποτε.

Ἡ παῖδα κινῶν τὰργύρειον ὑφείλετο.

Ἡ μητέρ' ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον

Ἐπαῖξεν, ἢ πτορικὸν ὠμόσεν,

Ἡ μορσίμου τις ῥῆσιν ὄξερα φάτο.

Δι. Νῆ σὺν θεοῖς ἐχρῶ γὰρ πρὸς τοῦτοισι,
καὶ

Τὴν πυρρίχην τίς ἔμαθε πῶν Κινησίε.

Ηρ. Ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε ᾤξεισι πωνή.

Ὀφείτε φῶς κάλλισον, ὡσπερ ἐνθάδε,

Καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάβας δαδαίμονας

Ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πο-

λυῶ.
Δι. Οὐτοὶ ᾗ δὴ τίνες εἰσίν; Ηρα. οἱ μεμνημένοι.

Ξανθ. Νῆ τ' Δι' ἐργῶν οὐδ' ὄνθ' ἀγῶν μυσή-

εἰα.
Ἄρα ῥε καθέξω ταῦτα τ' πλείω χρόνον.

Ηρακλ. Οἴ τοι φράβουσ' ἀπαξάπωντ', ὧν αὖ

οὐτοὶ δὲ γγύτα παρ' αὐτῶν πῶν ὄδον

Ἐπὶ ταῖσι τῆ Πλάτωνθ' οἰκοῦσι θύρας.

Καὶ χαῖρε πολλ' ὦ δελφέ. Δι. νῆ Δία καὶ σὺ

γὰρ
Τγίμνε.

A Sed & posthac videbis angues, & feras
Innumeras, atque horrendas. BA. noli mihi me-

tum
Frustrà inſistere; neque enim me deterrebis hîc.

HE. Tum verò cœnum & stercus desuper inna-

tans:
In quo iacent scelerati: ut cum quis hospitem

Iniuria affecerit: aut puerum quempiam

B Subagitatam pecunia fraudauerit:
Aut matrem pulsarit suam: aut colaphum pa-

tri
Infregerit: aut periurium commiserit:
Aut verbulum unum transcripserit è Morsimo.

BA. Et per Deos addere oportebat hoc quo-

que,
Si Pyrrichen quis didicerit Cinesia.

C HE. Exinde tibiarum te cinget sonus:
Lucemque aspicias, ut & hic, lucidissimam,

Et myrieta, & saltationes mulierum,
Virorumque beatorum, plaususq; manuum.

BA. At quinam hi sunt homines? HE. initiati sa-

cris.
XA. Tum, per Ionem, ego sum asinus portans

mysteria:
Sed non feram hanc oneris molem diutius.

D HE. Illi tibi omnia exponunt, quorum indi-

ges.
Nam proximè viam, quæ ad Plutonis fores

Perducit, isti habuunt, & nunc multum vale,
Mi frater. BA. & tu per Ionem, semper vale.

Σχόλια. Καὶ σπῶρ αἰνῶν.] τινὲς φασὶ περὶ σπῶρ πρῶ-
τον κεχρησθῆαι Στρατίην ἐν Ἀλκάντρῳ δράματι. ψεύδος
δὲ, πολλὰ γὰρ ὕστερον τῆς Στρατιάων ὁ Ἀλκάντρος Στρα-
τιάδος δὲ εἰδῆκε.]

ΒΙΣΕΤΥΣ. Σπῶρ αἰνῶν] Σπῶρ δὲ ποπάτημα,
κόπρος, καὶ ἔστιν ἑτερόκλιτον. ἢ γὰρ γυνικῆ, σημαίεται. Σ. [Αἰνῶν
ἢ τυτέσι νόον, εἴτε ῥέον, καὶ συναίρεσιν νόον, γῶν, ὡς ὁ
βοάων, βοῶν.]

Σχόλια. Ἡ μορσίμου.] Πραγμαδίας καὶ δατ ποιητής,
καὶ ψυχρός, ἔστι δὲ φιλοκλέους υἱός. ἢ ᾗ ὄφθαλμῶν ἰα-
τρὸς ἀγαθός, ἢ ᾗ καὶ σμικρός. ἢ ᾗ ἔχεν ἀμφι-
δάμαντα. Τῶν Κινησίου.] Κινησίας διθυραμβοποιίας,
ὡς ἐποίησεν Πυρρίχην. ἢ ᾗ ἐν τοῖς χοροῖς πολλὴ κινή-
σει ἐκρήθη. τινὲς δὲ οὐ γράφουσι τ' νῆ τῶν θεοῦς εἰχόν.
ἀλλ' ἀφαιροῦσι. καὶ οὕτω τὸ ἐξῆς γράφουσιν. ἢ πυρρί-
χην τίς ἔμαθε πῶν Κινησίου. διὸ καὶ Αἰεσοφάνης πα-
ρατίθησιν ἀντίσημα καὶ τὸ σῆμα. ἀλλως, ὁ Κινησίας
ἐπραγματεύετο καὶ τῆς κωμικῶν, ὡς εἶναι ἀχορήγησι. ἢ

ἢ καὶ τὸ σάμα ὀκνηρὸς, καὶ κατεσκευασμένως. διὸ καὶ
κατηχημονηθῆναι τοῦ τ' Ἐκάτης ἀγάλματος, διὸ καὶ
ἐν τοῖς ἐξῆς φησιν. ἢ κατὰ τὴν τῆς Ἐκαταίων, κυκλίουσι
χοροῖσιν ἐπάδων. ἢ ᾗ ὁ Θηβαῖος, μελοποιὸς καί κωμικός,
ὡς ἐν τοῖς χοροῖς ἐκρήτο πολλὴ κινήσει. Οἱ μεμνημέ-
νοι.] λόγος γὰρ ἐκράτει παρ' Ἀθῶν αἰσῶς ὁ ἄμισθια
διολαχθεῖς, καὶ πῶν ἐνθένδε τελευτῶν θείας ἠξιοῦτο
τιμῆς. διὸ καὶ πάντες πρὸς πῶν μύθον ἔσπευδον. Ὄνος
ἀγῶν μυσθία.] τοῖς μυσθίοις ἐξ ἄσπεος εἰς Ἐλευσί-
να, δὲ τῆς ἴσον φέρουσι ταῖς πῶν χρεῖαν. ὅθεν ἢ παροι-
μία δὲ τὸ κακοπαθεῖν μάλις αὐτοῦ ὄνου ἀχθοφο-
ροῦτα. ὡς ἀνὸς ὁμοῖον τι παχῶν δὲ τὸ πῆξεντα
F τῆς δὲ κειμήλιον ἀχθεῖ, πῶν παροιμίαν μίγνυσιν. Ἀτὰρ
οὐ καθέξω.] ἄμα τῆς λόγῳ ῥίπτει τα σκεῦη, ἵνα ὕστερον
φανῆται γελωτώτερος, κελευόμενος ἀραι τα σκεῦη. λέγει
γὰρ οὐκ, πρὶν καὶ κατὰ δέδωκεν ἐπαπόντος, σὺ δὲ τα σκεῦη
αὐτὸς λάμβανε.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

Σκηνή τετῆ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ,

ΝΕΚΡΟΣ.

ACTVS I. SCENA

III.

BACCHVS, XANTHIAS,

MORTVVS.